

KIRKONKUKKO

KYRKTUPPEN

Kevät + 2018 + Våren

Äidinkieli avasi oven toiseen kotimaahan
Layoutreformen stödjer församlingens mål

Kuoro Veisuuveljet lauloi Margareta-kirkossa,
kun Oslossa juhlittiin satavuotiasta
Suomea marraskuussa 2017.
Kuva: Karoliina Larsen

Norjan suomalainen seurakunta
Den finländska församlingen i Norge
Kirkens hus
Rådhusgata 1-3
0151 Oslo, Norge

Pappi
Präst
+47 469 48 788
Anssi Elenius
anssi.elenius@finskekirken.no

Seurakuntasihtööri
Församlingssekreterare
+47 475 08 063

28.2.2018 asti
Karoliina Huhtanen Larsen
karoliina.larsen@finskekirken.no

1.2.2018 alkaen
Terhi Width
terhi.width@finskekirken.no

Kirkonkukko + Kyrktuppen
2018-1
Vuosikerta
Årgång 22

NORJAN SUOMALAINEN SEURAKUNTA
DEN FINLÄNDSKA FÖRSAMLINGEN I NORGE
DEN FINSKE MENIGHETEN I NORGE

Anssi

Huulikala, äidinkieli ja 2018

Viime vuoden tapaan tämä lehti kertoo norjan-suomalaisten elämästä. Nyt kuitenkin uudistuneessa ulkoasussa – samoin kuin seurakunnan verkkosivu viime kesästä lähtien.

Voit lukea, kuinka huulikala tuo töitä suomalaiselle tutkijalle. Saat tietää, mitä äidin puhuma kieli merkitsee Norjassa aikuiseksi kasvaneelle lapselle. Pääset näkemään, ketkä muodostavat kirkkoneuvoston ja kuka on uusi seurakuntasihtööri.

Olethan muistanut vahvistaa jäsenyytesi Norjan suomalaisessa seurakunnassa? Tämä kevätkauden lehti on viimeinen, jonka lähetämme kaikille Norjassa asuville Suomen kirkon jäsenille. Syksystä lähtien lehti postitetaan niille, jotka ovat vahvistaneet jäsenyytensä. Jäsenyys on edelleen ilmaista, vaikka Norjan valtio vaatii jokaiselta henkilökohtaisen vahvistuksen.

Vuoden 2018 alussa jäsenyyden vahvistaneita on kirjattu 2449. Se on 60 % vuonna 2016 lueteloidusta jäsenmäärästä. Kiitos teille kaikille. Valoa talveen ja iloa kevään odotukseen!

Anssi Elenius
Norjan suomalaispappi

Läppfisken, modersmålet och 2018

Den här tidningen berättar om norgefinländarnas liv på samma sätt som i fjol. Men nu har tidningen en ny visuell framtoning – precis som församlingens webbsida har haft sedan sommaren.

I detta nummer kan du läsa hur läppfiskens sysselsätter en finsk forskare. Du får veta vad det språk som modern talar betyder för ett barn som blivit vuxen i Norge. Du får se vem som sitter i kyrkorådet och vem som är vår nya församlingssekreterare.

Du har väl kommit ihåg att bekräfta ditt medlemskap i den finländska församlingen i Norge? Det här numret av tidningen för vårsäsongen är det sista numret som vi skickar till alla medlemmar i finska kyrkan som är bosatta i Norge. Från hösten 2018 postas tidningen till dem som bekräftat sitt medlemskap. Det kostar fortfarande ingenting att vara medlem trots att norska staten kräver att alla bekräftar sitt medlemskap personligen.

I början av år 2018 hade församlingen 2 449 medlemmar som bekräftat sitt medlemskap. Det är 60 procent av alla medlemmar som fanns i registret år 2016. Vi vill tacka er alla. Ha en ljus vinter och en glädjefull väntan på våren!

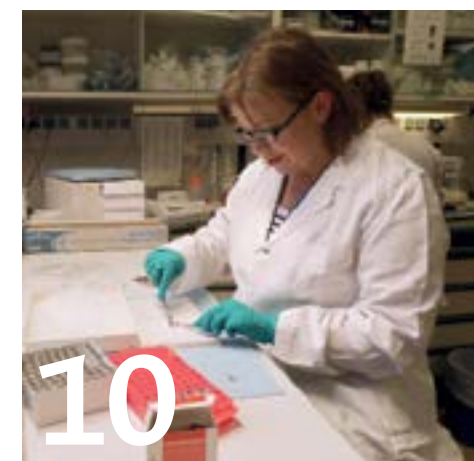
Anssi Elenius
Finländarnas präst i Norge

Kirkonkukka kevät 2018

Huulikala, äidinkieli ja 2018	3
Läppfiskens, modersmålet och 2018	3
Äidinkieli avasi oven toiseen kotimaahan	6
Kalastajien kultakaivos tuo töitä suomalaistutkijalle	10
Uudet säännöt hyväksyttävänä maaliskuussa	14
Ulkoasun uudistus tukee seurakunnan tavoitteita	15
De nya stadgarna läggs fram för godkännande i mars	16
Layoutreformen stödjer församlingens mål	17
Kirkkoneuvostossa sekä konkareita että ensikertalaisia	18
Uusi seurakuntasihtööri esittäytyy	20
Den nya församlingssekreteraren	21
Uusi uskontolaki herättää keskustelua	22
Vuoden ulkosuomalaisia juhliittiin Oslossa	23
Dikt	24
Kirkonkokous + Kyrkostämman	26
Kirkolliset toimitukset + Kyrkliga förrättningar	27
Kevään tapahtumia + Vårens händelser	28
FINNO - otteita kevään 2018 ohjelmasta	32
Från krig mot fred?	34
Sodista rauhaan?	35

Äidinkieli avasi oven toiseen kotimaahan

Kalastajien kultakaivos tuo töitä suomalaistutkijalle

Layoutreformen stödjer församlingens mål

Uusi seurakuntasihtööri esittäytyy

Marja-Riitta Heikkoselle ja Lars Mattis Hanssenille on tärkeää, että he voivat välittää suomalaista kulttuuria myös pienelle Helmer-pojalle. Helmerin ensimmäinen matka Suomeen onkin suunnitteilla tulevana kesänä.
Kuva: Perheen kotialbumi

Äidinkieli avasi oven toiseen kotimaahan

KAROLIINA HUHTANEN LARSEN

Marja-Riitta Heikkoselle oli alusta asti selvää, että hän puhuu lapselleen äidinkieltään suomea. Poika Lars Mattis Hanssen on tyytyväinen, että äiti jaksoi pitää pintansa.

– Äitini teki mahtavan työn, kun hän opetti minulle suomen kielen. Hän on antanut minulle kaksikielisyyden ilmaiseksi ja luonnollisella tavalla. Se on iso lahja, kiittelee Altasta kotoisin oleva Lars Mattis Hanssen.

– Kielen opettaminen kannatti, ehdottomasti. Lars Mattis pystyy kommunikoimaan sukulaistensa kanssa suomeksi. Lisäksi minä äitinä olen pystynyt olemaan kielen suhteen oma itseni ja opettamaan pojalle niitä juttuja, joita minulle on lapsuudessa opetettu, esimerkiksi lastenlauluja, miettii Marja-Riitta Heikkonen.

Savonlinnasta kotoisin oleva Marja-Riitta Heikkonen tuli Norjaan kesätöihin vuonna 1974. Lukioikäinen Heikkonen ihastui samassa kesätyöpaikassa olleeseen Ketiliin. Heikkonen palasi Suomeen, mutta muutti rakkauden perässä Norjaan vuonna 1975. Poika Lars Mattis Hanssen syntyi vuonna 1985.

– Olin päättänyt, että puhun Lars Mattikselle suomea tämän syntymästä asti. Monet olivat kuitenkin tuohon aikaan epäileväisiä ja ihmette-

livät, voiko niin tehdä, Heikkonen muistelee.

Osa ihmisistä kommentoi, että norjalainen isä jää perheessä ulkopuoliseksi. Heikkosen puoliso oli kuitenkin myös kaksikielisyyden kannalla, eikä ulkopuolisuuskaan ollut ongelma.

– Etenkin lapsen ollessa pieni mieheni ymmärsi ison osan keskusteluista. Lapsen kieli ei ollut monimutkaista, Heikkonen kertoo.

Onneksi riitti myös ihmisiä, jotka kannustivat Heikkosta puhumaan lapselle omaa äidinkieltään. Altassa asui tuohon aikaan paljon lapsiperheitä, joissa toinen kotikieli oli suomi. Norja-Suomi-seura oli vielä aktiivinen, ja perheet kokoontuivat säännöllisesti suomalaisessa lastenkerhossa.

Myös monet suomalaiset perinteet, kuten suomalainen adventtikirkko Altassa, tukivat suomen kielen kehitystä.

– Suomi oli läsnä Altassa. Monella kavereista oli suomalainen isovanhempi, joten suomalainen taustani tuntui luonnolliselta, Lars Mattis Hanssen sanoo.

”Äiti, voitko olla hiljaa”

Hanssenin varttuessa tuli kuitenkin aika, jolloin hän piti suomen kielen puhumista nolona.

– Toisinaan poika pyysi minua olemaan hiljaa. Ymmärsin, ettei hän halunnut minun puhuvan suomea ystäviensä kuullen, Marja-Riitta Heikkonen muistelee.

Heikkonen piti kuitenkin pintansa ja puhui pojalleen järjestelmällisesti omaa äidinkieltään.

– Minulla oli systeemi. Kun pojalla oli vieraita kotona, sanoin asian ensin hänelle suomeksi ja sitten vielä norjaksi perään, että hänen ystävänsäkin ymmärsivät.

Lars Mattis saattoi myös vastata äidilleen norjaksi. Äidistä se oli ymmärrettävää, olihan valtakielinä norja. Tilanne olisi ollut toinen, jos kielet olivat olleet tasavertaiset ympäröivässä yhteiskunnassa.

– Ei se ole tappio, ettei välttämättä käytä kaksikielisyyttä täydellisesti. Mielestäni sitä ei tarvitse sitä hävetä, Heikkonen sanoo.

Kielen oppimista auttoi se, että Hanssen luki alakoulusta lukioon asti suomea toisena kielenä.

– Minulla oli taitava opettaja heti ensimmäiseltä luokalta asti. Lisäksi sain vapautuksen nynorskista, Hanssen kertoo.

Lapsena kielitaito kehittyi kesälomien aikana harppauksin. Perhe vietti joka kesä viikkoja Savonlinnassa Marja-Riitta Heikkosen kotiseudulla.

– Iloitsin aina Suomen matkoista. Oli hienoa, että pystyin puhumaan esimerkiksi isovanhempieni kanssa suomea, Hanssen muistelee.

– Suomessa ollessamme Lars Mattis puhui aina paljon enemmän suomea. Hän oppi uusia sanoja ja ilmaisuja sekä sai motivaatiota, äiti Heikkonen kertoo.

Kotoisa olo Helsingissä

Kun Hanssen muutti Altasta Bergeniin opiskelemaan, ei suomea tullutkaan enää puhuttua päivittäin äidin kanssa. Hanssen huomasi, että kielitaito alkoi käytön puutteessa hieman ruostua. Osana kauppatieteen opintoja Hanssen

päätti lähteä syksyllä 2008 lukukaudeksi vaihto-opiskelemaan Helsinkiin.

– Monet lähtivät vaihtoon kauas, muun muassa Yhdysvaltoihin. Minulle oli luonnollista mennä Helsinkiin. Sain ylläpitää suomen kielen taitoa ja vaihto-opiskelu oli ainutlaatuinen mahdollisuus viettää aikaa Suomessa, Hanssen sanoo.

Kielitaito karttui vaihto-opiskelun aikana. Myös asuminen Suomessa syvensi suhdetta toiseen kotimaahan.

– Suomen puhuminen on paljon luontevampaa, kun kaikki ympärillä on suomalaista. Tunsin oloni hyvin kotoiseksi Helsingissä ja koin, että se on minun kaupunkini, Hanssen kertoo.

Suomen kielestä on Norjassakin ollut hyötyä yllättävissäkin tilanteissa. Lars Mattis Hanssen työskenteli useita vuosia Norjan Työväenpuolueen johtajan Jonas Gahr Støren neuvonantajana. Kun Suomen sosiaalidemokraattisen puolueen entinen puheenjohtaja Paavo Lipponen vieraili viime vuonna Gahr Støren luona Oslossa, pystyi Hanssen keskustelemaan Lipposen kanssa suomeksi.

Tulevaisuuden haaveena voisi hyvin olla työpaikka yrityksessä, jossa Hanssen voisi hyödyntää myös suomen kielen taitoaan.

Saunaan tilaisuuden tullen

Niin äiti kuin poika näkevät, että kielen oppiminen oli tärkeä avain Suomen kulttuuriin ja suomalaisuuteen. Hanssen sanoo, että kielitaidon ansiosta hän ei tunne Suomessa käydessään olevansa ulkopuolinen tai ulkomaalainen.

– Koen olevani sekä norjalainen että suomalainen. Kielen avulla voin ymmärtää suomalaisia identiteettiäni ja taustaani. Suhde Suomeen on siten paljon läheisempi, hän sanoo.

Suomalaisuus tulee Hanssenin mukaan esiin ainakin rakkautena saunaan. Perheellä oli sauna kotona Altassa, ja myös mökkisauna Savonlinnassa on tärkeä paikka.

– Menen saunaan aina kun on mahdollisuus. Kun työpaikkani oli Norjan suurkäräjillä, kävin

siellä usein saunassa. Suurkäräjillä saunojia riitti yli puoluerajojen, Hanssen kertoo.

Myös ruoka on tärkeä osa kulttuuria, ja ruokaan liittyikin rakkaita muistoja.

– Vaihtoaikana Helsingissä sain syödä karjalampiirakoita ja lihapiirakoita niin paljon kuin halusin, Hanssen naurahtaa.

Kulttuuri kolmannelle polvelle

Suomalainen identiteetti istuu Hanssenissa syväällä, mutta toisen äidinkielen vetreänä säilyttäminen ei ole itsestäänselvyys. Nykyään Lars Mattis asuu Oslossa, äiti Marja-Riitta Altassa. Kiireisen arjen keskellä ei tule soiteltua päivittäin, joten suomen kielen puhumisessa on usein taukoja.

Lars Mattis Hanssen tuli isäksi loppuvuodesta 2017. Hänelle on tärkeää, että hän pystyy välittämään suomalaista kulttuuria pojalleen

Helmerille, joka on neljäsoosan suomalainen.

– Haluan, että poika saa samanlaisia elämyksiä kuin minulla on ollut. Toivottavasti hän tykää suomalaiseen ruokaan ja saunaan, Hanssen miettii.

Kielen välittäminen kolmannelle polvelle on kuitenkin vaikeaa. Lars Mattis Hanssen sanoo suomen kielensä olevan sen verran ruosteessa, että hän puhuu pojalleen vahvinta äidinkieltään norjaa.

– Olen kuitenkin laulanut pojalle lastenlauluja suomeksi, ja toivon, että hän oppisi ainakin vähän suomea, Hanssen miettii.

Suomi tulee kuitenkin olemaan vahvasti läsnä myös Helmerin elämässä. Kesälomiin kuuluvat matkat mökille Savonlinnaan. Äidillä ja pojalla onkin jo suunnitelmissa, että ensi kesänä pieni Helmer pääsee mukaan mökkisaunan löylyihin.

Altasta kotoisin oleva Lars Mattis Hanssen asuu nykyään Oslossa. Vanhemmat asuvat edelleen Altassa, joten suomea hän puhuu lähinnä äidin kanssa puhelimessa. Kuva: Karoliina Larsen

Kalastajien kultakaivos tuo töitä suomalaistutkijalle

KAROLIINA HUHTANEN LARSEN

Populaatiogenetiikan tutkija Eeva Jansson vaihtoi maan mereen syksyllä 2015, kun hän muutti Norjaan. Susista väitöskirjan tehnyt Jansson tutkii nyt kivihuulikaloja Merentutkimusinstituutissa Bergenissä.

Filosofian tohtori Eeva Janssonin tutkimuskohde saattaa olla suurelle yleisölle tuntematon, mutta Norjan lohiteollisuudelle huulikalat ovat elintärkeitä tuholaisorjuja. Loisia syövät huulikalat vähentävät muun muassa kemikaalien käytön tarvetta.

Etenkin Keski- ja Länsi-Norjan rannikoilla lohenkasvatus on merkittävä elinkeino.

- Mittakaavan ymmärtää parhaiten ilmasta, lentokoneesta katsoen. Lähes joka niemennotkossa näkyy lohiallas, kertoo tutkija Jansson.

Lohialtasiin mahtuu Janssonin mukaan saatojatuhanasia lohia. Altaat ovat vuonojen virtaavissa luonnonvesissä, jolloin loiset ja taudit pääsevät leviämään nopeasti.

- Lohiloiset ovat iso taloudellinen rasite kalafarmeille, Jansson kertoo.

Norjan merentutkimusinstituutissa keksittiin 1980-luvulla keino hyödyntää huulikaloja tuholaisorjuina.

- Huulikaloilla on söpöt pusuhuulet ja

terävät pienet hampaat. Ne tykkäävät syödä esimerkiksi kivien päältä kotiloita. Myös loihin kiinnittyneet loiset ovat hyvää sapuskaa, tutkija Jansson selvittää.

Huulikaloja ei kuitenkaan aina löydy juuri siltä seudulta, missä lohia kasvatetaan. Siksi niitä tuodaan farmeille eri puolilta Norjaa, toisinaan myös Ruotsin länsirannikolta.

Huulikalat ovat Eeva Janssonin mukaan kultakaivos kalastajille. Yhdestä kalasta saa noin 20 Norjan kruunua, ja lohifarmi saattaa ottaa kerralla 100 000 kalaa vastaan. Vuonna 2017 Norjassa kalastettiin reilut 27 miljoonaa huulikaloa.

- Paikoitellen on voinut puhua melkein ryöstökälykäsityksestä, Jansson sanoo.

Siirtopoliittikaan liittyy lukuisia ongelmia. Liikakalastuksen seurauksena kalakannat saattavat kadota joiltakin alueilta kokonaan. Lisäksi kalojen siirtely on kaloille stressaavaa, ja osa saattaa kuolla siirtomatkan aikana.

Kivihuulikalat tunnistaa mustasta pisteestä pyrstön päällä. Norjalaiset tuntevat kivihuulikalat yleisinä rantakaloina, joita lapsena on monesti pyydystetty.
Kuva: Eeva Janssonin kotialbumi

Tutkijan arki on pitkälti työtä laboratorioissa ja tietokoneen ääressä. Laboratorioissa Eeva Jansson irrottaa kalojen evistä pienen palan, josta saadaan geneettinen informaatio. Iso osa työajasta kuluu tietokoneen ääressä tietoa analysoidessa.
Kuva: Karoliina Larsen

Työ, jolla on merkitys

Eeva Jansson tutkii kivihuulikalaja. Laji on huulikalajoista pienin, alle 20 senttimetrin kokoinen. Vaatimattoman näköinen kivihuulikala on määrittäen eniten hyödynnetty huulikala.

Suojelusta ja kestävästä kehityksestä kiinnostunut Jansson selvittää sitä, näkykö kalojen siirtely jotenkin näiden perimässä. Toinen keskeinen tutkimuskysymys on, siirretäänkö kalojen mukana myös tauteja.

Kahden vuoden tutkimustyön jälkeen Janssonilla on antaa alustavia tuloksia.

– Sen verran voi sanoa, että Keski-Norjan kalojen perimä näyttää oudolta. On vahva viite siihen, että alueelle on siirretty kaloja ja se näky populaation perimässä, Jansson sanoo.

Kivihuulikalat ovat vähän tutkittu aihe, jonka tutkimisessa Jansson näkee runsaasti mahdollisuuksia. Hän pitää tutkimustaan tärkeänä etenkin kalakantojen säilymisen kannalta.

Huulikalajojen kalastusta on jo säädelty suosituksin, mutta Janssonin mukaan suositukset eivät ole olleet tarpeeksi sitovia. Siksi suosittelut kalastusmäärät onkin ylitetty roimasti, ja kalakannat ovat mahdollisesti paikoin uhattuna.

– Monella alueella kalastajat sanovat, ettei kalastettavaa ole, Jansson harmittelee.

Merentutkimusinstituutin tutkijat olivat ennen vuodenvaihdetta Norjan kalastusvirastossa kertomassa tutkimuksen tuloksista ja näkemyksistään. Janssonin mukaan Fiskeridirektoratet ottanee tutkimustulokset huomioon antaessaan

Viime kesänä Eeva Jansson pääsi kenttätöissä kollegansa kanssa nauttimaan kesäisestä säästä Smølan saarella, joka sijaitsee hieman Kristiansundista pohjoiseen.

Kuva: Eeva Janssonin kotialbumi

ohjeistuksia siitä, miten paljon huulikalaja saa kalastaa ja minne niitä saa siirrellä.

– Lohia viljellään Norjassa niin laajalti, että tutkimuksellani voi olla merkitystä. Miksi tekisi tutkimusta, jos se vain päättyy pölyttymään artikkeleiksi, joita kukaan ei lue. Minulla on ainakin haave tehdä työtä, jolla on merkitys, hän sanoo.

Talouskuri toi Norjaan

Torniosta kotoisin oleva Eeva Jansson on Oulun yliopiston kasvatti. Siellä hän teki sekä maisterintutkimuksen että kirjoitti väitöskirjan Suomen susien geeniperimästä.

Päätyminen Norjaan oli osittain sattuman kauppaa. Yliopistojen ankara säästökuuri Suomessa sai tähyämään työpaikkoja ulkomailta.

– Suomessa ei yksinkertaisesti ole töitä ja rahoitusta. Totta kai jotkut jäävät Suomeen ja pärjäävät, niin on aina. Ilmapiiiri on kuitenkin kiristynyt tutkimusmaailmassa. Pitää tarkkaan laskea, mihin on varaa, Jansson miettii.

Pohjoismaat olivat kiinnostava vaihtoehto, sillä Janssonilla on ruotsalainen aviomies. Pariskunta oli elänyt etäsuhteessa kahden maan välillä yli kymmenen vuoden ajan. Norja tuntui hyvältä vaihtoehtolta yhteiseksi kotimaaksi. Muutaman mutkan kautta Jansson sai rahoituksen kivihuulikalajojen tutkimiseen kahdeksi vuodeksi. Myös mies löysi töitä Bergenistä.

– Pitkän etäsuhteen jälkeen pääsimme mieheni kanssa muuttamaan yhteisen katon alle, Jansson iloitsee.

Työilmapiiri Norjassa on Eeva Janssonin mukaan Suomea jonkin verran rennempi.

– Raha antaa tutkimuspiireissä tiettyä vapautta. Kaikkea ei tarvitse laskea ja voi saada uusia ideoita, hän miettii.

Janssonin mukaan iso plussa on se, että tukitoiminnoista ei Norjassa ole vielä säästetty.

– Suomessa työaika meni paljon siihen, että tein kaikkea muuta kuin itse tutkimusta. Täällä joku muu hoitaa matkalaskut, ja tutkijat voivat keskittyä tutkimukseen, hän miettii.

Toki Norjassakin pätikätyöt ovat osittain tutkijan arkea. Kahden vuoden rahoituksen

päättyttyä Jansson sai puolen vuoden jatkon huhtikuun 2018 loppuun. Vielä on epäselvää, jatkuuko pesti huhtikuun jälkeen.

Koti monessa paikassa

Toistaiseksi Eeva Jansson ja hänen puolisonsa eivät ole juurruttaneet itseään Bergeniin. He asuvat vuokralla ja ovat valmiita muuttamaan työn perässä. Jansson pohtiikin, ettei oikein osaa sanoa, missä koti on.

– Kotini on monessa paikassa ja toisaalta ei missään. Bergeniin olen sopeutunut sitä paremmin, mitä enemmän aikaa on mennyt. Olen opinut ymmärtämään paikallisten murrettakin paremmin, Jansson naurahtaa.

Viime huhtikuussa hän sai suomenruotsalaisen kollegan, ja heistä on tullut ystäviä myös työn ulkopuolella.

– Se on sielujen sympatiaa eri tavalla kuin norjalaisten kanssa. Meillä on samanlainen huumorintaju, hän kertoo.

Suomi on yhä lähellä Janssonin sydäntä – tietyllä tapaa jopa lähempänä kuin Suomessa asuessa.

– Kaipaamaan suomalaisuutta. Sitä, että saa puhua suomea. Olen tullut paljon isänmaallisemmaksi ulkomailla asuessani. Sitä toivoo, että olisipa sauna ja ruisleipää, Jansson naurahtaa.

Helipotusta Suomi-ikävään Jansson on saanut yhdistystyöstä. Hän toimii Bergenin norjalais-suomalaisen yhdistyksen johtokunnan varapuheenjohtajana. Etenkin Suomi100-juhlavuosi oli yhdistykselle työntäyteinen monine tapahtumineen.

– Meillä on yhdistyksessä tosi kivaa yhdessä. Yhdistyksen kautta elämään tulee muutakin sisältöä kuin työntekoa, Eeva Jansson miettii.

Uudet säännöt hyväksyttävänä maaliskuussa

Norjan valtion tukikäytännön muuttuminen teki seurakunnan sääntöjen tarkistamisen välttämättömäksi. Kirkkoneuvosto aloitti työn sääntöjen uudistamiseksi vuosi sitten. Ehdotus esiteltiin marraskuussa 2017 ja siihen on voinut tutustua seurakunnan verkkosivulla.

Seurakunnan kirkonkokouksessa 2.11.2017 esiteltiin ehdotus sääntöjen muuttamiseksi. Päätös uusien sääntöjen hyväksymisestä tehdään ke 14.3.2018 sääntömääräisessä kirkonkokouksessa.

Uusien sääntöjen myötä myös ne Suomen ev.-lut. kirkon jäsenet, jotka ovat liittyneet Norjan kirkkoon, voisivat halutessaan kuulua myös Norjan suomalaiseen seurakuntaan. Silloin heidän osaltaan uskonnollinen valtioneuvosto maksettisiin edelleen Norjan kirkolle. Tämä kuitenkin

tulee vaatimaan jäseniltä pientä omaa aktiivisuutta eli yhteydenottoa seurakunnan toimistoon.

Sääntöjen tarkistuksen yhteydessä seurakunnan nimeä tiivistetään. Jatkossa seurakunta käyttää nimeä kolmella kielellä: Norjan suomalainen seurakunta – Den finländska församlingen i Norge – Den finske menigheten i Norge.

Lisäksi säännöillä pyritään siihen, että tulevaisuudessa järjestetään vain yksi vuosikokous keuhällä. Samalla kirkkoneuvoston valintaa uudistettaisiin niin, että kirkkoneuvoston puheenjohtaja valittaisiin vuosikokouksessa. Lisäksi joka vuosikokous valitsisi puolet kirkkoneuvoston jäsenistä kahden vuoden kaudeksi.

Ehdotus uusiksi säännöiksi on nähtävissä seurakunnan verkkosivuilla.

Ulkoasun uudistus tukee seurakunnan tavoitteita

Käsissäsi on uudistunut seurakunnan lehti, jonka ulkoasu on kokenut muodonmuutoksen. Tavoitteenamme on ollut tehdä lehdestä entistä raikkaampi ja luettavampi. Lehden sivukokoa on kasvatettu, mikä on tuonut uusia mahdollisuuksia lehden taittoon. Tutut juttutyypit löytyvät lehdestä edelleen. Kerromme lehdessä seurakunnan ajankohtaisista asioista sekä norjansuomalaisten elämästä. Lehden takaosasta löytyvät tapahtumakalenteri, kirkolliset toimitukset sekä hartauskirjoitus.

Lehden ulkoasu-uudistus on osa laajempaa kokonaisuutta. Uudistuneen lehden lisäksi Norjan suomalainen seurakunta on saanut uuden visuaalisen ilmeen. Niin seurakunnan värit, kirjekuoret, lomakkeet ja todistukset ovat uudistuneet. Lisäksi seurakunnalle on suunniteltu oma logo, jonka nimi on Säderisti.

Ilmiasu rakentuu vuoden 2017 toimintasuunnitelmassa kirjattujen tavoitteiden pohjalta. Seurakunta rakentaa yhdessä norjansuomalaisten kanssa kannustavaa tukiverkkoa ja toimii luotet-

tavana kristillisenä kumppanina koko Norjassa.

Suunnittelun lähtökohtana on ollut ajatus avoimesta ja mukaansaottavasta seurakunnasta. Ulkoasu pyrkii ilmentämään raikasta ja modernia mutta vakaata seurakuntaa. Esiin on haluttu tuoda myös suomalaisuutta.

Ulkoasun ovat suunnitelleet oslolaisen Forest-toimiston graafikot Johanne Halvorsen ja Anna Karlsson. Kirkkoneuvosto valitsi uuden ulkoasun kolmesta eri vaihtoehdosta.

Uusi ulkoasu noudattaa Suomen evankelis-luterilaisen kirkon visuaalisia ohjeita. Norjan suomalainen seurakunta käyttää viestinnässään esimerkiksi Suomen kirkolle varta vasten suunniteltua Martti-fonttia.

Kesän 2017 alussa myös Norjan suomalainen seurakunta sai uudet Lukkari-verkkosivut. Kirkkohallitus haluaa tämän modernin julkaisualustan avulla luoda yhtenäisen ulkoasun kirkolle. Lukkari-sivuston avulla norjansuomalaiset löytävät kätevästi kirkollista tietoa myös Suomesta ja muista ulkosuomalaisseurakunnista.

De nya stadgarna läggs fram för godkännande i mars

Den norska staten reformerade sina regler om statsstödet till religiösa samfund och därför blev det nödvändigt att se över församlingens stadgar. Kyrkorådet började arbetet med att förnya stadgarna för ett år sedan. Förslaget lades fram i november 2017 och församlingsmedlemmarna har haft möjligheter att ta del av det på församlingens webbplats.

Förslaget till ändring av stadgarna föredrogs på församlingens kyrkostämma den 2 november 2017 och beslut om godkännande av de nya stadgarna fattas på den ordinarie kyrkostämman på onsdag den 14 mars 2018.

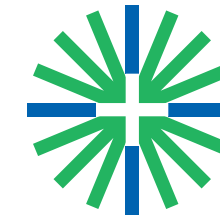
Till följd av de nya stadgarna kan också medlemmar i Evangelisk-lutherska kyrkan i Finland som blivit medlemmar i den norska kyrkan (Den norske kirke) tillhöra Den finländska församlingen i Norge, om de så önskar. Då betalas statsstödet till religiösa samfund för deras

del fortsättningsvis till Den norske kirke. Det här kommer dock att kräva ett litet mått av egen aktivitet, dvs. att dessa medlemmar tar kontakt med församlingens kansli.

I anslutning till reformen av stadgarna får församlingen ett lite mer kompakt namn. I fortsättningen använder församlingen följande namn på tre språk: Norjan suomalainen seurakunta – Den finländska församlingen i Norge – Den finske menigheten i Norge.

Ytterligare en nyhet är att församlingen i fortsättningen ordnar endast ett årsmöte om året, på våren. Samtidigt förnyas valet av kyrkorådet på så sätt att kyrkorådets ordförande väljs på årsmötet. Vidare väljer varje årsmöte hälften av kyrkorådets ledamöter för en mandatperiod på två år.

Förslaget till nya stadgar finns till påseende på församlingens webbplats.

DEN FINLÄNDSKA
FÖRSAMLINGEN
I NORGE

Layoutreformen stödjer församlingens mål

Du läser en församlingstidning som har en helt ny visuell framtoning. Målet med reformen har varit att göra tidningen ännu fräschare och läsarvänligare än tidigare. Tidningen har fått större sidor, vilket ger fler möjligheter i layouten. Men allt är inte nytt: de välbekanta artikeltyperna finns fortfarande kvar i tidningen. Vi berättar om aktuella frågor i församlingen och om norgefinländarnas liv. Längst bak i tidningen finns en händelsekalender, information om kyrkliga förrättningar och en andaktstext.

Reformen av tidningens visuella framtoning är en del av en större helhet. Reformen gällde inte bara tidningen utan även den finländska församlingen i Norge som helhet. Församlingen har fått nya färger, kuvert, blanketter och intyg. Församlingen har dessutom en ny logotyp, Strålkorset. Den nya visuella framtoningen bygger på de mål som upptogs i verksamhetsplanen för år 2017. Församlingen bygger upp ett uppmuntrande skyddsnet tillsammans med norgefinländarna och fungerar som en pålitlig kristen partner överallt i Norge.

Planeringen utgick från tanken om en öppen och medryckande församling. Den visuella framtoningen vill ge uttryck för en fräsch och modern men stabil församling. Ett av målen var också att lyfta fram den finländska särprägel.

Den visuella framtoningen planerades av grafikerna Johanne Halvorsen och Anna Karlsson från designbyrån Forest i Oslo. Kyrkorådet valde den nya visuella framtoningen bland tre alternativ.

Den nya framtoningen ligger i linje med de visuella riktlinjerna för Evangelisk-lutherska kyrkan i Finland. Den finländska församlingen i Norge använder till exempel typsnittet Martti, som designats uttryckligen för finska kyrkan.

På sommaren 2017 fick den finländska församlingen i Norge dessutom en ny webbplats som bygger på plattformen Klockaren. Med den moderna publikationsplattformen vill finska kyrkostyrelsen skapa en enhetlig visuell framtoning för kyrkan. Med hjälp av Klockaren-webbplatsen kan norgefinländarna också behändigt hitta kyrklig information om Finland och om andra finländska församlingar utomlands.

Norjan suomalaisen seurakunnan kirkonkokous valitsi uuden kirkkoneuvoston torstaina 2.11.2017. Sen toimikausi on kaksi vuotta. Pyysimme kirkkoneuvoston jäseniä kertomaan hieman itsestään.

Kirkkoneuvostossa sekä konkareita että ensikertalaisia

Puheenjohtaja Birgit Tirkkonen Toft, Oslo

Olen syntynyt Pihtiputaalla suomalaisnorjalaiseen perheeseen. Opiskelin aikoinaan Trondheimissä Norjan Teknillisessä Korkeakoulussa. Nykyään asun Oslolla, olen naimisissa norjalaisen miehen kanssa ja meillä on kaksi lasta. Kirkkoneuvostossa olen ollut mukana vuodesta 2001.

– Toivon, että seurakunta voi olla lähellä kaikissa elämäntilanteissa ja palvella meitä suomalaisia ympäri maata. Kirkkoneuvoston toimintaan tuon mukana kokemusta. Olen istunut kirkkoneuvostossa monta vuotta, joten tunnen seurakunnan historian hyvin.

Varapuheenjohtaja Riitta Helgestad, Hamar

Olen kotoisin Mikkelistä, ja Norjassa olen asunut vuodesta 1995. Olen naimisissa ja minulla on kaksi aikuista lasta. Koulutukseltani olen ekonomi Helsingin Kauppakorkeakoulusta. Olen Suomen kunniakonsuli läänien Hedmark ja Oppland alueella. Kirkkoneuvostossa olen ollut mukana vuodesta 2014.

– Seurakunnan asema Norjassa asuvien suomalaisten keskuudessa on vahva. Uskon, että se vain vahvistuu tulevana vuosina. Työrytmi ja työelämän vaatimukset asettavat yhä suurempia vaatimuksia meille kaikille. Kirkko voi olla apuna monella tavalla näitä ongelmia ratkaistaessa ja niihin sopeutumisessa. Omalla äidinkiellellä käyty keskustelu papin kanssa auttaa ongelmien ratkaisussa. Seurakunnan toimintaa täytyy kehittää niin, että yhä useammat löytävät tiensä kirkon toiminnan piiriin. Toimintaa tulee myös laajentaa ja ylläpitää koko Norjassa. Sosiaalisen median käyttö on tärkeää seurakuntalaisten saavuttamiseksi. Se myös osoittaa, että seurakuntamme on moderni ja ajan hermolla.

Kirkkoneuvoston jäsen Hanna Karlsson, Ullensaker

Olen kotoisin Outokummusta ja asunut Norjassa vuodesta 2003. Olen naimisissa ja minulla on kaksi kouluikäistä lasta. Olen työskennellyt yhdeksän viime vuotta Elkjøp Nordic -konsernin verkkokauppojen parissa. Kirkkoneuvostossa olen ollut mukana vuodesta 2009.

– Aktiivisen ja jatkuvasti kehittyvän toiminnan kautta pystymme vahvistamaan seurakunnan roolia entisestään ja palvelemaan jäseniämme yhä kattavammin koko Norjan alueella. Uskon, että seurakunnallamme tulee olemaan tärkeä rooli suomalaisten keskuudessa myös tulevaisuudessa. Pystymme saavuttamaan tämän olemalla läsnä ja helposti tavoitettavissa tarpeesta riippumatta, tarjoamaan monipuolista toimintaa sekä ympäri maata järjestettäviä jumalanpalveluksia ja muita kirkollisia tapahtumia.

Kirkkoneuvoston jäsen Minna Laru, Trondheim

Olen 32-vuotias kahden pojan äiti ja sairaanhoitaja Trondheimistä. Olen kotoisin Pohjois-Pohjanmaalta, mutta seitsemän viime vuotta olen asunut Norjassa mieheni Timon ja poikiemme, kanssa. Työskentelen lääkäripäivystyksessä, ja työn ohella opiskelen terveystieteiden maisteriksi paikallisessa yliopistossa. Kirkkoneuvoston jäsen olen ollut syksystä 2017.

– Norjan suomalaisella seurakunnalla on tärkeä rooli hengellisen kodin tarjoana ja suomalaisen kulttuuriperinnön vaalijana täällä vieraalla maalla. Mielestäni on tärkeää, että seurakunta on seurakuntalaisten tavoitettavissa ympäri Norjan. Näen yhteistyön paikallisten suomiseurojen ja -yhteisöjen kanssa olevan ratkaisevan tärkeää tämän tavoitteen saavuttamisessa. On ollut ilahduttavaa nähdä kuinka seurakunnan toiminta on laajentunut viime vuosien aikana, esimerkiksi Trondheimiin.

Kirkkoneuvoston jäsen Kirsti Kuosa, Tromssa

Olen kotoisin Kärkölästä Etelä-Suomesta, ja Norjassa olen asunut yli 20 vuotta. Olen naimisissa norjalaisen miehen kanssa, ja minulla on kaksi aikuista lasta, jotka opiskelevat Suomessa. Työskentelen Norjan arktisen sairaanhoitajien bachelor-koulutuksen opintojohtajana. Kirkkoneuvoston jäsen olen ollut syksystä 2017.

– Toivon, että mahdollisimman moni suomalainen liittyisi seurakuntaan ja kokisi sen omakseen. Näin suomalainen seurakunta voi myös olla jäsenille se oma koti, jota moni voi kaivata jätettyään seurakuntansa Suomessa taakseen. Meille täällä Tromssassa on ollut erityisen tärkeää saada ottaa osaa Kauneimmat joululaulut -jumalanpalvelukseen. Iloitsen myös eritoten uusista jumalanpalvelusmuodoista, kuten Tromssan ruijansuomalaisen yhdistyksen saunalla kesällä pidetystä jumalanpalveluksesta. Uskon, että voimme yhdessä kehittää seurakunnan toimintaa nykyistä monipuolisemmaksi.

Kirkkoneuvoston pysyvä jäsen on Norjan suomalaispappi Anssi Elenius. Varajäseniä ovat Maarit Garvo Vesisaaresta ja Tarja Kröger Oslosta.

Uusi seura- kuntasihtööri esittäytyy

Seurakuntasihtööri Karoliina Huhtanen Larsen on kahden viime vuoden aikana ollut mukana uudistamassa Kirkonkukko-lehteä ja Norjan suomalaisen seurakunnan kotisivuja sekä mennyt naimisiin. Vauhti ei ole hidastunut, sillä maaliskuun alussa Karoliina aloittaa Elkjøp-konsernin viestintäyksikössä. Onnittelut ja lyккүä tykö!

Karoliina Huhtanen Larsen ja hänen seuraajansa Terhi Width työskentelevät helmikuun ajan yhdessä.
Kuva: Anssi Elenius

Församlingssekreterare Karoliina Huhtanen Larsen och hennes efterföljare Terhi Width kommer att arbeta tillsammans i februari.
Foto: Anssi Elenius

Jatkan Karoliinan tehtävissä. Nimeni on Terhi Width, ja on ilo palvella sinua Norjan suomalaisen seurakunnan toimintaan liittyvissä asioissa.

Olen kotoisin Naantalista, koulutukseltani kielenkääntäjä, ammatiltani toimittaja. Norjaan tulin 30 vuotta sitten - miehen perässä tietenkin. Tutustuin pohjoismaisella toimittajakurssilla Tanskassa mukavaan viikinkiin, jätin työni Kauppalehdessä ja muutin Kolbotnille, Osloon kupeeseen.

Kirjoitin Helsingin Sanomiin yli 20 vuoden ajan, sittemmin olen päättänyt Yhdysvaltain historiaa New Yorkissa, opiskellut hepreaa Tel Avivissa, hoitanut Norjan suurlähetystön viestintää Bangladeshissä ja myöntänyt viisumeita Tanskan suurlähetystössä Bangladeshissä.

Aikuiset lapsemme ovat maailmalla: poikamme toimii upseerina Upinniemessä, tyttäreemme opiskelee valtiotiedettä Yhdysvaltain Oregonissa. Miehen työn vuoksi olemme asuneet 18 vuotta ulkomailla. Kolmen maanosan ja viiden maan jälkeen palasimme Osloon viime syksynä.

Paluumuuttajan silmin Norja on entistä vauraampi ja norjalaiset entistä urheiluhullumpia. Kotikaupunkimme Oslo on meluisa rakennustyömaa, jonka valtakielet ovat puola ja ruotsi.

Olen intohimoinen siivooja ja ryhmäliikkuja - unelmapäivääni kuuluu imurointia, zumbaa ja joogaa.

**MUKAVAA KEVÄTTÄ!
TERVEISIN TERHI**

Den nya församlings- sekreteraren

Under de senaste två åren har församlingssekreteraren Karoliina Huhtanen Larsen varit med om att förnya tidningen Kyrktuppen och webbplatsen för den finländska församlingen i Norge. Hon har också gift sig. Karoliina börjar på Elkjøpkoncernens kommunikationsavdelning i början av mars. Vi önskar henne grattis och lycka till i framtiden!

Det är jag som fortsätter med Karoliinas uppgifter. Jag heter Terhi Width. Det är en glädje att få betjäna dig i ärenden som gäller verksamheten i den finländska församlingen i Norge.

Jag kommer ursprungligen från Nådendal. Jag har studerat till översättare och är journalist till yrket. Jag kom till Norge för 30 år sedan - för en mans skull, naturligtvis. Jag mötte en trevlig viking på en nordisk journalistkurs i Danmark, lämnade mitt jobb i Kauppalehti och flyttade till Kolbotn nära Oslo.

Jag skrev i Helsingin Sanomat i över tjugo års tid. Sedan dess har jag läst USA:s historia i New York, studerat hebreiska i Tel Aviv, skött norska ambassadens kommunikation i Bangladesh och beviljat visum på danska ambassaden, också det i Bangladesh.

Våra vuxna barn har flugit ut i världen: vår son arbetar som officerare i Obnäs och vår dotter läser statsvetenskap i Oregon, USA. På grund av min mans arbete har vi bott 18 år utomlands, men efter tre världsdelar och fem länder återvände vi till Oslo i fjol höstas.

I återinvandrarens perspektiv är Norge ännu mer välmående än förut och norrmännen är mer idrottsgalna än någonsin. Vår hemstad Oslo är en bullrig byggarbetsplats där polska och svenska är de vanligaste språken.

Jag brinner för städning och gruppträning: min drömdag består av dammsugning, zumba och yoga.

**TREVLIG VÅR!
HÄLSNINGAR, TERHI**

Uusi uskontolaki herättää keskustelua

Norjan uskontolainsäädäntöä halutaan yksinkertaistaa ja selkiyttää. Parhailtaan valmisteilla onkin uusi lainsäädäntö uskonnollisille ja elämäntarkoituksellisesti yhteisöille.

Suunnitteilla olevan uudistuksen myötä erilliset kirkkolaki, uskonyhteisölaki ja elämäntarkoitukselaki poistuvat ja ne korvataan yhdellä, yhteisellä lailla.

Ehdotus uudeksi uskontolainsäädännöksi oli lausuntokierroksella syksyllä 2017. Vuoden loppuun mennessä vastauksia oli tullut noin 1500. Myös Norges Kristne Råd (Norjan ekumeeninen neuvosto) toimittaa oman kannanottonsa kulttuuriministeriöön. Norjan suomalainen seurakunta on neuvoston jäsen.

Norjan ekumeenisen neuvoston erikoisasiantuntija Dag Nygård arvioi, että lakiehdotus tulee suurkäräjien käsittelyyn todennäköisesti aikaisintaan keväällä 2019 ja että laki astuisi voimaan aikaisintaan vuonna 2020.

Minimiraja 500 jäsentä

Lakiehdotuksen mukaan julkisen tuen rajaksi tulisi 500 jäsenen määrä. Jatkossa taloudellista tukea saisivat vain ne uskonnolliset ja elämäntarkoitukselliset yhteisöt, joilla on vähintään 500 yli 15-vuotiaasta jäsentä. Tällä hetkellä vähimmäisrajaa ei ole.

Tiukka rajanveto jättäisi viisi kuudesta rekisteröidystä uskonyhteisöstä kokonaan ilman tukea.

Lakiesitys mahdollistaisi kuitenkin sen, että yksittäiset yhteisöt voisivat muodostaa sateenvarjo-organisaatioita ja hakea tukea yhdessä.

Norges Kristne Råd vastustaa 500 jäsenen rajaa. Neuvoston mukaan raja sotii elämäntarkoituksellisesti avointa yhteiskuntaa vastaan. Raja vähentää yhteiskunnan moninaisuutta ja luo esteitä, jotka vaikeuttavat itsenäisten yhteisöjen toimintaa.

Tukea yli 15-vuotiaista

Toinen merkittävä muutosehdotus on se, että tukea maksettaisiin jatkossa vain yli 15-vuotiaista jäsenistä. Lapset eivät siis enää olisi tukeen oikeuttavia jäseniä.

Norjan ekumeeninen neuvosto moittii ehdotusta, koska se antaa signaalin, että lasten uskoa ei arvoteta tasavertaisesti aikuisten uskon kanssa.

Neuvoston mukaan lapset ovat tasavertaisia jäseniä uskonyhteisöissä. Neuvoston mukaan ehdotus väheksyy lasten oikeutta uskontoon ja siksi neuvosto vastustaa ikärajaa.

Tukimalli ehkä uusiksi

Lakiesityksessä esitetään myös kaksi vaihtoehtoista mallia tuen maksamiseen. Yksi vaihtoehto on jatkaa nykymallilla, jolloin osan tuesta uskonyhteisöille maksaa valtio, osan kunnat.

Toisen vaihtoehdon mukaisesti tuen maksaminen siirrettäisiin kunnilta kokonaan valtiolle. Tämä helpottaisi byrokratiaa ja vapauttaisi resursseja muuhun työhön.

Ekumeeninen neuvosto suhtautuu myönteisesti jälkimmäiseen ehdotukseen. Neuvoston mukaan olisi toivottavaa, että tuki maksettaisiin jatkossa yhdestä lähteestä.

Suomi-koulujen toiminta on vapaaehtoisvoimin tai pienellä korvauksella uurastavien opettajien, puheenjohtajien, rahastonhoitajien ja vanhempainyhdistysten varassa. Oslon Suomi-koulun opettajat ja vapaaehtoiset iloitsivat Vuoden ulkosuomalainen -tunnustuksesta.

Kuva: Anssi Elenius

Vuoden ulkosuomalaisia juhittiin Oslossa

Margareta-kirkon juhlasali täyttyi joulukuussa isoista ja pienistä vieraista, kun Oslon Suomi-koulu juhli satavuotiaista Suomea. Samalla juhlistettiin myös sitä, että Suomi-koulut saivat Suomi-Seura ry:n myöntämän Vuoden ulkosuomalainen -tunnustuksen. Oslon Suomi-koululle toimitettu kunniakirja oli esillä Margareta-kirkolla.

Suomi-Seura ry palkitsi Suomi-koulut vuosikymmeniä kestäneestä menestyksekkäästä toiminnasta suomen kielen ja suomalaisen kulttuurin ylläpitäjinä maailmalla. Suomi-kouluja on maailmalla noin 140, ja niissä opiskelee yli 4 000 ulkosuomalaislasta ja -nuorta.

Suomi-kouluista on tullut tärkeä ulkosuomalaisten kohtaamispaikka, jossa lasten kielen opetuksen rinnalla vanhemmilla on mahdollisuus tavata toisia suomalaisia ja juhlia yhdessä lasten

kanssa perinteisiä suomalaisia juhlia. Suomi-koulut rohkaisevat ja motivoivat vanhempia suomen kielen käyttöön ja arvostamiseen ja ovat siten tärkeä osa lasten kielellisen kehityksen ja monikielisuuden tukemista.

Norjassa Suomi-koulu toimii aktiivisesti Bergenissä, Oslossa ja Stavangerissa. Lisätietoa kunkin koulun toiminnasta ja opetusajankohdista löytyy koulujen verkkosivuilta.

Bergen: <http://www.nffib.org/suomikoulu>
Oslo: <http://www.suomiseura.org/suomi-koulu/>
Stavanger: <https://suomisro.wordpress.com/suomikoulustavanger/>

Suomalainen seurakunta onnittelee Vuoden 2017 ulkosuomalaista!

Lähde: Suomi-Seurat ry

Norden

Löven de falla,
sjöarna frysa. –
Flyttande svanor
seglen, o seglen
sorgsna till södern,
söken dess nödspis,
längtande åter,
plöjen dess sjöar,
saknande våra.
Då skall ett öga
se er från palmens
skugga, och tala:
Tynande svanor,
vilken förtrollning
vilar på norden?
Den som från södern
längtar, hans längtan
söker en himmel.

JOHAN LUDVIG RONEBERG

XXXIII. IDYLL OCH EPIGRAM, 27.

Skriven före den 5 mars 1832.

Dikter. Andra häftet (1833)

Kutsu sääntömääräiseen kirkonkoukseen

Norjan suomalaisen evankelis-luterilaisen seurakunnan sääntömääräinen kirkonkous pidetään keskiviikkona 14.3.2018 klo 18.00 Margareta-kirkon lukusalissa, Hammersborg torg 8, sisäänkäynti E, 0179 Oslo. Kokouksessa käsitellään sääntöjen määrämät asiat, joita ovat:

Päätös uusien sääntöjen hyväksymisestä,
vuoden 2017 tilien ja hallintotoiminnan hyväksyminen,
tilintarkastajan ja vaalitoimikunnan valitseminen sekä
toiminta- ja taloussuunnitelman vahvistaminen vuodelle 2018.
Kirkkoneuvoston laatimat kokousasiakirjat ovat pyydettyessä saatavissa
viikkoa ennen kokousta seurakunnan toimistosta.
Oslo, 24.1.2018

Kirkkoneuvoston puheenjohtaja Birgit Tirkkonen Toft

Kallelse till ordinarie kyrkostämman

Den finländska evangelisk-lutherska församlingen i Norge kallas härmed till ordinarie kyrkostämman onsdagen 14.03.2018 kl. 18.00 i Margareta kyrkans läsrum, Hammersborg torg 8, ingång E, 0179 Oslo.

Stadgeenliga ärenden vid stämman är:

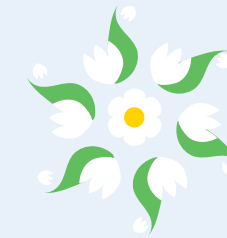
Beslut om godkännande av de nya stadgarna,
godkännande av räkenskaper och förvaltning för år 2017,
val av revisor och valberedning samt
fastställande av verksamhetsplan och budget för året 2018.
De av kyrkorådet avfattade möteshandlingarna kan på begäran fås en vecka
före stämman från församlingens byrå.
Oslo, 24.1.2018

Ordförande i kyrkorådet Birgit Tirkkonen Toft

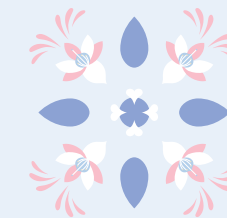

Kirkolliset toimitukset Kyrkliga förrättningar

Nimet julkaistaan vain painetussa lehdessä.

Kastetut + Döpta

Hautaan siunatut + Jordfästa

Kevään tapahtumia pääkaupunkiseudulla Vårens händelser i huvudstadsregionen

Messu + Högmässa

Tapahtukoon sinun tahtosi – Jumalan rakkauden kärsimystie alkaa laskiaissunnuntaina. Kirkkokahvit. Låt din vilja ske – Guds kärleks offerväg börjar med fastlagssöndagen. Kyrkkaffe.

Su 11.2.2018 klo 15.00

Margaretakyrkan, Hammersborg torg 8, Oslo

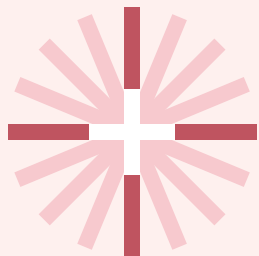

Messu + Högmässa

Päästä meidät pahasta – Jeesus voittaa pahuuden voimat. Kirkkokahvit. Rädda oss från det onda – Jesus segrar över ondskans makter. Kyrkkaffe.

Su 4.3.2018 klo 15.00

Margaretakyrkan, Hammersborg torg 8, Oslo

Sääntömääräinen kirkonkokous + Ordinarie kyrkostämman

Kokouskutsu sivulla 26.
Se sidan 26.

Ke 14.3.2018 klo 18

**Margaretakyrkan, läsrummet (ingång 8E)
Hammersborg torg 8, Oslo**

Messu + Högmässa

Tulkoon sinun valtakuntasi – Ylösnoussut Jeesus ilmestyi epäileville opetuslapsilleen ja vakuutti heidät ylösnousemuksestaan. Kirkkokahvit. Låt ditt rike komma – Jesus uppenbarade sig för de tvivlande lärjungarna och övertygade dem om sin uppståndelse. Kyrkkaffe.

Su 8.4.2018 klo 15.00

Margaretakyrkan, Hammersborg torg 8, Oslo

Perhemessu ja äitienpäiväjuhla + Familjemässa och morsdagsfest

Jokapäiväinen leipämme – Tervetuloa perhekirkkoon! Perinteiseen tapaan äitienpäivän ruokailu ja juhlakahvit koko perheelle.

Vårt bröd för dagen som kommer – Välkommen till familjemässa! Efter gudstjänsten finns det middag och festkaffe för hela familjen.

Su 13.5.2018 klo 14.00

Margaretakyrkan, Hammersborg torg 8, Oslo

Suomalainen vauvakerho

Vauvakerhossa alle vuoden ikäisillä vauvoilla ja heidän vanhemmillaan on mahdollisuus tutustua toisiin ja opetella suomalaisia lauluja ja leikkejä. Lisäksi vietetään lyhyt hartaushetki.

**Keskiviikkoisin klo 11–13 Margareta-kirkon lukusalissa 9.5. asti, ei 21.2., 28.3. eikä 4.4.
Hammersborg torg 8E (Läsrum), Oslo**

Seniorikahvit

Tervetuloa Margareta-kirkon lukusaliin kahvittelemaan ja juttelemaan ajankohtaisista aiheista.

To 1.2., 1.3. ja 19.4. klo 14–16

Hammersborg torg 8E (Läsrum), Oslo

**Muista kevään kuluessa seurata seurakunnan verkkosivuilta
www.finskekirken.no ohjelmiin tulleita lisäyksiä ja mahdollisia muutoksia.**

Suvivirsi ja kesäkirkot eri puolilla Norjaa

Tammikuun puolessavälissä tätä lehteä tehdessä suunnitellaan kevään ja alkukesän tapahtumia.

Suomalaispappi Anssi Elenius toteuttaa eri seuduilla toimivien suomalaisten yhdistysten ja seurojen kanssa mm. kesäkirkkoja.

Tarkat tiedot näistä tilaisuuksista näet seurakunnan verkkosivulla

WWW.FINSKEKIRKEN.NO

ja eri puolilla Norjaa toimivien yhdistysten sivuilla:

**Norsk-Finsk Forbund –
Norjalais-Suomalainen Liitto**
www.finskforbundet.no

**Tromssan ruijansuomalainen yhdistys –
Norskfinnsk forening i Tromsø**
www.tromssannorsu.wordpress.com

Trondheimin Suomi-seura
suomiseura.no

**Bergenin norjalais-suomalainen yhdistys –
Norsk-finnsk forening i Bergen**
finsk.nffib.org

Suomi-Seura Rogaland
www.suomisro.wordpress.com

**Norsk-Finsk Forening –
Norjalais-Suomalainen yhdistys**
norskfinnsk.org

Suomi-Seura Oslo
www.suomiseura.org

Ottaka Finnon kavaan 2018 ohjelmasta:

- 8.2. SIBELIUSPRIISEN 2018**
Norjan Sibelius-seura on myöntänyt vuoden 2018 Sibelius-palkinnon soprano Uwe Davidserille. Palkinto jaetaan 8. helmikuuta Oslon filharmonikkojen konsertin yhteydessä, jossa Davidson on solistina. Palkko: Oslo konserthus, Munkedamsveien 14, Oslo.
- 1.3. FRIGG PÅ RIKSSCENEN**
Jo kahdeksan albumia julkaissut Frigg on tunnustettu omaperäisyydellä, pohjoismaisella kansanmusiikillaan, muodostavan monikulttuurisen soundin, jota kriitikot kutsuvat "Nordgrassiksi". Vuonna 2017 yhtye palkittiin vuoden kansainvälisyydellä Suomen ensimmäisessä Etinogassissa. Frigg on: Tero Hyvärinen, Tommi Asplund, Allina Järvelä, Anneli Salminen, Petri Prunde, Esko Järvelä ja Juho Kivhuori. Palkko: Riksscenen, Trondheimsveien 2, Oslo.
- 8-10.3. PROTESTFABRIKKEN**
Kunstiplace, NLIU-galleri sekä Sentralen kutsuu näyttelyyn Protestfabrikken, jossa näimme Kikka Rytökän (FI), Heidi Kilpeläisen (FI), Siri Høstlin (NO) ja Sebastian Malmgrenin Kjetanin (NO) taiteita. Näyttelyyn liittyy ohjelmaa järjestetään kolmen päivän aikana sekä Kunstiplaceen että Sentraleniin. Palkko: Kunstiplace / Sentralen, Tordensdøls gate 12 / Øvre Slottsgate 3, Oslo.
- 17.3. GÅJANAS & DJ-SET**
Gåjanas, joka tarkoittaa kaikua, perustettiin 2016. Yhtyeen musiikki voi kuulla perinteisen ja modernin asemäläisen musiikin lisäksi, monina vaikutuksien maailman osi koki. Yhtye on monikulttuurinen, jäsenet ovat kotolain os puolta Suomen Lapin monikulttuurisia alueita. Hilda Lämsman – joiku, laulu, Kevin Francell – rummut, Nicholas Francell – kitara, cello, Erkki Feodoroff – basso.
Matti Aalto on Vuotaka kotolain oleva saamelainen taikija, pöytäsoittaja ja DJ. Aalto soittaa useimmiten viivyttäjä, ja hänen soittajat ovat musiikillinen maika diakon, housu ja tekniikan maika, sekolittain joukko saamelaisia ja muita alkuperäiskansan soittaja. Palkko: Riksscenen, Schous kulturbyggeri, Trondheimsveien 2, Oslo.
- 24.-29.4. BARNERUM FESTIVALEN I KRISTIAN SAND**
Kristiansandin lastenleikkipäiväfestivaali on Norjan suurin tapahtuma lapsille ja nuorille. Tapahtumassa näytetään erimittaisia ohjelmia Pohjoismaista ja maailmalta. Tämän vuoden festivaalilla nähdään mm. Visa Koles-Keritlan ohjama Kalle ja Anni ja Jona Tonan ohjama Supermama. Lisäksi Work-to-Progress-ohjama näytetään myös Maria K. Monnan vielä kuukausi oleva ohjama Työt. Palkko: Kristiansand Kino, Vestre Strandgate 8, Kristiansand.

- 11.5. KARI IKONEN TRIO / TRONDHEIM JAZZFESTIVAL**
Suomalainen Kari Ikonen Trio on kansainvälisesti tunnettu jazztrio, joka on ollut aktiivinen vuodesta 2012. Ikonen on useasti palkittu arvostuksellaan ja vuonna 2013 hän sai Yrjö-palkinnon kategoriassa Vuoden Suomalainen Jazzmusiikki. KT:n rumppi Markus Ounasjärvi vastaanotti saman palkinnon 2014. Yhtyeen kaksi levyä *Bright* ja *Esoteric Tales and Offbeat Stories* ovat julkaistu saksalaisen levy-yhtiön Crellen kautta, mikä on vienyt yhtyeen ympäri Eurooppaa, Japaniin, Etelä-Koreaan, Venäjälle, Turkkiin, Australiaan ja Yhdysvaltoihin. KT:n kolmas levy *Wind Frost & Redfrost* julkaistaan toukokuussa 2018. Palkko: Cinematiket, Olavshallen, Kjøpmannsgate 48, Trondheim.

- 28.-30.8. EN REISE I MUUMIDALEN**
Lähde matkalle Muumien Ihmeelliseen maailmaan – nyt Norjassa! Kesäkuussa Hadeland Glassverk tuo näyttelyn *En Reise i Mummidalen* Lontoon Southbank Centraliin. Elämysohjelmaa on ollut yhä Lontoon suosituimpia perheohjelmia vuorokauden 2017. Tule mukaan magisella matkalla läpi Muumitalon! *En Reise i Mummidalen* on interaktiivinen kokemus. Kierros kestää 50 minuuttia ja matkalla sinua opastaa Muumitalon oma väki. Lippuja voi ostaa Ticketmaster:in kautta. Palkko: Hadeland Glassverk, Glassverkvegen 8, Jevnaker.

Lity sähköpostillamme tai lue ohjelma www.finnno.no

TERVETULOA!

Kerhon seuraavat kokoontumiset:

Su 11.2. klo 13–15. Laskiaisrieha

Su 11.3. klo 15–17.

Su 8.4. klo 15–17.

Kerho kokoontuu Vigelandsparkenin päiväkodissa (Nobels gate 30, Oslo). Tarkistat kokoontumisajat kerhon verkkosivuilta.

Från krig mot fred?

ANSSI ELENIUS
FINLÄNDARNAS PRÄST I NORGE

År 2018 får det hundra år gamla Finland oss att tänka på krig. I december 2018 har det gått 300 år sedan finländarnas stora krigskatastrof här i Norge – en händelse som var en del av det Stora nordiska kriget (1700–1721).

Hösten 1718 beslutade konungen av Sverige, Karl XII, att anfälla Norge igen. I söder marscherade huvudstyrkan under kungens kommando mot Kristiania (dagens Oslo). På den norra fronten leddes i Jämtland mönstrade trupperna av generallöjtnant Carl Gustaf Armfelt, som var bördig från Finland. Han hade fått order om att leda trupperna över fjällen, inta Trondheim och därigenom klippa av Norge.

Så blev det inte. Kungen stupade under belägringen av fästningen Fredrikshald (dagens Halden) och därför avblåstes också försöket att inta Trondheim. Reträtten urartade till en katastrof efter att svenskarna kring julhelgen beslutade att ta en genväg över fjällen från Tydal till Sverige. Över 4 000 karoliner dog i snöstormen. Endast 273 soldater kom fram till Duved i närheten av dagens Åre. Två tredjedelar av Armfelt's trupper kom från Finland. Karolinernas döds-marsch i Norge var därför en finsk katastrof.

Vi i Norden har fått leva i fred i mer än 70 år. Mänskligheten ser fortfarande tillbaka mot förödelsen under andra världskriget med fruktan. Trots det har vi inte lyckats bli kvitt kapprustningen eller maktfullkomliga ledare som hotar med kärnvapen.

Två av de viktigaste lärdomarna som vi kan få av Jesus från Nasaret är att vi ska ära Gud och älska våra nästan. De kristna flyr inte från världen trots att den är full av krig. I stället försöker de leva i Jesu efterliknelse, som goda människor. Den som följer Kristus behöver en rak och stolt hållning. Med hjälp av den kan den lilla människan stå inför Guds storhet. Utöver en rättfram och uppriktig tillbedjan behöver de kristna också starka armar som de kan slå om sina närmaste och om andra som lever i skapelsen.

Det enda sättet att försöka förhindra krig är att handla rätt i våra egna liv. Vi måste utgå från oss själva och se till att ondskan och enfalden inte får övertaget i våra egna sinnen. När vi lyckas med det, får vi en vilja att tillsammans med andra leta efter lösningar som ger alla möjlighet att uppleva det goda och som sopar undan orsakerna till krig.

Tanken om den eviga freden vilar egentligen på en himmelsk grund. Därför citerar jag några rader i den Heliga Skrift. Tanken går flera tusen år tillbaka i tiden.

”Herren vänder sitt ansikte till dig och ger dig sin fred.”

(4. Mosebok 6:26)

Sodista rauhaan?

ANSSI ELENIUS
NORJAN SUOMALAISPAPPI

Satavuotias Suomi palauttaa vuonna 2018 mieliin sodat. Ensi joulukuussa tulee kuluneeksi 300 vuotta suomalaisten sotakatastrofista täällä Norjassa – osana Suurta Pohjan sotaa (1700–1721).

Syksyllä 1718 Ruotsin kuningas Kaarle XII päätti hyökätä uudestaan Norjaan. Etelässä Kaarlen komentamat pääjoukot marsšivat kohti Kristianiaa (nyk. Oslo), pohjoisella rintamalla Jämtlandissa koottuja joukkoja johti suomalainen kenraaliluutnantti Carl Gustaf Armfelt. Hän oli saanut tehtäväkseen viedä joukot tunturien yli, vallata Trondheim ja siten katkaista Norja.

Toisin kävi. Kuningas kaatui piirittäessään linnoitusta Fredrikshaldissa (nyk. Halden), joten myös Trondheimin valtaus jäi kesken. Perääntymisestä tuli katastrofi, kun joulun tienoilla päätettiin oikaista Tydalista tunturien yli takaisin Ruotsiin. Lumimyrskyssä kuoli yli 4000 karoliinia ja vain 273 sotilasta palasi Duvedin kylään nykyisen Åren lähelle. Armfeltin joukoista kaksi kolmasosaa oli kotoisin Suomesta. Karoliinien kuolinmarssi Norjassa oli suomalainen katastrofi.

Pohjolassa eletään rauhassa jo yli 70 vuoden ajan. Toisen maailmansodan tuhotöistä huolestunut ihmiskunta ei kuitenkaan ole päässyt eroon asevarustelusta ja eikä ydinaseilla uhittelevista suuruudenhulluista johtajista.

Jeesus Nasaretilaisesta olisi hyvä oppia vain kaksi keskeistä asiaa: yksin Jumalan kunnioittaminen ja kaikkien lähimmäisten rakastaminen.

Kristityt eivät pakene sotaista maailmaa, koska he yrittävät elää Jeesuksen tavoin hyvinä ihmisinä. Kristuksen seuraajalla tulee olla suora ryhti, joka vie pienen ihmisen suuren Jumalan eteen. Ryhdikkään palvelon lisäksi kristitty tarvitsee avarat käsivarret, joilla hän halua lähimmäisiä ja toisia luotuja.

Vastaus sotien estämiseen löytyy jokaisen ihmisen omasta toiminnasta. Täytyy lähteä itsestä, oman pahuuden ja tyhmyyden pitämisestä kurissa. Sitä seuraa pyrkimys löytää yhdessä toisten kanssa tapoja, joilla kaikki voisivat kokea hyvää eikä ajaututtaisi sotiin.

Ikuisen rauhan perusta on kuitenkin niin ylimaallinen, että siteeraan tuhansien vuosien takaa pyhistä kirjoituksista seuraavan:

”Herra kääntäköön kasvonsa sinun puoleesi ja antakoon sinulle rauhan.”

(4. Moos 6:26)

PRIORITY

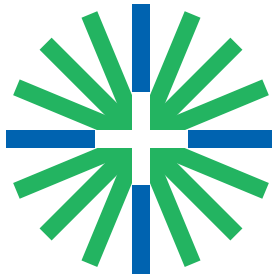

Avsender
Den finske menigheten i Norge
Rådhusgata 1–3
0151 OSLO

**Norjan suomalainen seurakunta
Den finländska församlingen i Norge**

+47 22 21 10 00
post@finskekirken.no

www.finskekirken.no
www.facebook.com/finskekirken
www.evl.fi/ulkosuomalaiset

**NORJAN SUOMALAINEN SEURAKUNTA
DEN FINLÄNSKA FÖRSAMLINGEN I NORGE
DEN FINSKE MENIGHETEN I NORGE**